

XXXIII. Janez Stroj Carn. Episcopalis primum alumnus, dein ejusd. aulae Capellanus, tum Notarius Episc. Officii, mox Parochus in Igg, kjer je umrl l. 1807, typis mandavit:

Keršansku Premišluvánje k podvučenju, inu k tróštu za vbóžne, inu take ludy, katéri se mórejo za svoj živeš terdu truditi. Od Joanneza Stroja, v Lublanski duhovni hiši Mašnika. V Lublani per J. Fr. Egerju 1783. 12°. 90. Dasselbe Buch hatte Stroj 1782 deutsch aus dem französischen übersetzt unter dem Titel: „Christliche Beitrachtungen zum Unterrichte u. Trost für Arme“ etc. herausgegeben (Bibl. Carn. 53. Šaf. 135). — Po Jak. 2, 5 piše nekako v predgovoru k premišljevanjem, kterih ima XL:

„Jest imam žé dolgu čassa enu veliku vsmilenje z timi délovnimi ludmy, inu z vsimi drugimi vbóžimi, pak ne tóliku za njih vbóžtvu, ali njih težavniga délla vólo, koker za tó, kir oni obdvoje k svojimu véčnemu živlenju slabu obračajo. Meni k sercu gréj, de oni pokoro déllajo, inu vèndèr nisso spokorniki, de se oni v' enimu svetimu stanu znajdejo, inu vender se v taistimu ne posveté, de oni za izveličanje doseči zadosti nadlog prestojé, inu se vender veliku iz njih per vsih njih révšinah poguby. Zatega vólo sim jest dolgu čassa želel, de bi Bog enimu to dobro misel noter dal, en navük za take ludy vkupej spisati, inu njim pokazati, kokú se oni imajo skuz svoje terdu, inu težku živlenje, ta nebeški pokoj zasluziti, inu skuz svoje vbožtvu to neizmerjenu bogastvu doseči, kateru je Jezus Kristus na drugimu svejtu oblúbil itd.“

XXXIV. Ezechiel Sullak P. Vindus Ordinis S. Francisci Reformatorum Concionator — l. 1797 — 99 v Novomestu profesor grškega jezika in vikarij — et S. T. Lector emeritus et Runae Guardianus in carniolicam linguam vertit Sanctiss. Papae nostri Pii VI. libellum precum:

Te narbolše molitve, katire je naš sveti oče Papež Pius VI. resvetlil inu resložil . . . iz Laške v to Nemško, zdej pak . . . v to Kraynsko špraho . . . prestavlene . . V Lubl. skuz Ign. Al. Kleinmajerja utisnene 1783. 8. 63. — In Sprache u. Schreibung bedeutend hinter den übrigen literarischen Producten dieser Zeit (Šaf. 142 — 3. Bibl. Carn. 53).

XXXV. Jožef Ignaci Fanton de Brunn Labacens. AA. LL. et Phil. ac Medicinae Doctoris, Provinciae Carnioliae Veterinarii et Caesarei in Idria Physici primarii:

Bukuvce od Žvinskikh bolezni za kmęteške ludy. Od Janneza Gottlieba Wolstejna zdravnyka inu ranocelca žvinskiga na Duneju, v' Lublani: se najde blizu Škofye per Mihelnu Prombergarju Bukvarju, 1784. 12. 63 str. — P. Marcus mu prilastuje le „Bukve od Kug inu Bolezen Goveje Živine, tih Ovac inu Svin“ itd. (gl. Linhart) l. 1792. — „In correctiorem P. Marci Carniolicae Grammaticae editionem submisit Ms: Carniolis, quae sint leges, ratioque loquendi. In lucem dederas pridem, Patriamque bearas Grammatica primus: quam nunc pro jure paterno Correxisti Auctor, quamquam auctam mittis in orbem. Laudo Novum Patriae quod fers Novus ipse proboque Munus. Quod tamen Censor D. Scheel novam Grammaticae Carnioliae editionem adprobans, eidem Grammaticae in typo praefigere non admisit (Bibl. Carn. 18. 19).“ Na primer bodi: „Zapadk. Perva postava. Kolku sort je žvinskikh bolezni. Kader v' duželli, ali v enimu Kraju več žvinčetov eno bolezen ima, kader se več krav, inu volov, ovac ali druge žvali na en bart, ali pak zaporedama ena bolezen prime: Tok vy pravite, de je leta bolezen ena žvinska kuga, inu vy tukej imate prov. Ampak takrat vy nimate prov, kader vy ménite, de se le ena sama sorta bolezni znajde, katera žvino kole inu mory . . . Sedma postava. Od Špoganja tih kož te cerknene žvine, od njeniga zakopanja inu od snaženja tih hlevov itd.“